

Buongiorno Italia!!

Egy hete mindenki lázasan készülődött, tervezgetett, bevásárolt, alig várva az olaszországi utat. Péntekre már mindenki bezsongott, tanáraink nehezen bírtak velünk az utolsó órákon. Vasárnap este gyűltünk össze a sulis udvarán, ami tele volt a rengeteg csomaggal és a minket elkísérő szülőkkel, barátokkal, barátnőkkel. Mindenki alig várta, hogy elinduljunk végre az útra, amit már olyan régóta tervezgettünk. Éjfél előtt fél órával végre-valahára elindult az évfolyammal a két busz. Az úton az izgatottság felülmúlta a fáradtságot, szólt a zene, énekeltünk, filmet néztünk. Egy kicsit később körülnéztem és láttam, hogy már többen álomba szenderültek (a szerencsések) és voltak akik egy szemhunyasnyit sem aludtak a 12 órás úton (a kevésbé szerencsések).

Hétfő délelőtt Szlovénián keresztül megérkeztünk Olaszországba. Cavallinoban, a kempingbe beérve kipakoltuk a csomagokat, majd újabb várakozás következett - amíg megkaptuk a kisházak kulcsait. Ezalatt sokan kimentünk a tengerpartra és ruhástul beszaladtunk a hullámzó tengerbe. Miután kézhez kaptuk a kulcsokat, felfedeztük a házakat, amik sokkal kisebbnek bizonyultak mint, amire számítottunk. Ennek ellenére gyorsan elhelyezkedtünk és kipakoltunk, ebédet csináltunk, majd kisértünk a partra. A víz frissítően hatott mindenkire, az elgémberedett végtagjaink újra életre keltek. A kissé felhős időjárást a hatalmas hullámok kompenzálták és nagyon jól éreztük magunkat.

Az esték mindig jó hangulatban teltek, az összeszokott társaságok és az új barátok összeültek, mindenki megtalálta a helyét. A kemping szabályzata szerint tizenegy után a házban kellett tartózkodnunk, de addig szinte senki nem ücsörgött odabent, - szólt a zene és mindenki beszélgetett, vacsorázott, énekelt, gitározott.

Kedd reggel elmentünk a cavallino-i piacra, ahol egész délelőtt nézelődtünk, vásárolgattunk. Sokan itt szereztek be a szuveníreket otthonra, valamint sok táskát és ruhát is elhoztunk. Délután a tengerben fürödtünk, a hullámok ez alkalommal is nagyon nagyok voltak.

Szerdán egész napos programunk volt. A szállásunk közelében lévő Punta Sabbioniból Velencébe hajóztunk. Az idő elég ködös volt, de ahogy Velencébe érkeztünk, a nap is előbújít és pár órával később már szinte elviselhetetlen hőség lett. A Szent Márk térre és a bazilikába még együtt sétáltunk, ezután szabad választású csoportokban fedezhettük fel a világhírű várost. A velencei hangulat - a nyüzsgő utcák, a gondolák, az olasz ételek, italok és a fagyis - mindenkit elvarázsolt. Szívesen maradtunk volna még, de kettőkor tovább hajóztunk Muránó szigetére, ahol megnéztük az üvegfűjást. Ezután Buránó szigetére utaztunk, ami a csipkéről és a színes házairól ismert. A fárasztó nap után, alig vártuk, hogy hazaérjünk a kempingbe és még csobbantunk egyet a tengerben.

Csütörtökön hajnalban keltünk és hétkor már úton is voltunk Sirmionéba. Érkezésünk után lehetőségünk volt motorcsónakozni a Garda-tavon, amit a legtöbben ki is használtunk. Az idő remek volt, a nap melegen sütött. Lajos bácsi ajánlására felkerestük a "legjobb olasz fagyizót". Hús-harminc féle ízből és különböző töltésekből választhattunk, és hatalmas gombócokat kaptunk. Egy kis szabadprogram után folytattuk utunkat Veronába, ahol megnéztük az Arénát, majd a Júlia-házat. Ezután Padova felé vettük az irányt és a hosszú út után, megnéztük a szoborparkot, valamint a Szent Antal bazilikát. A nap végén bevásároltunk, majd nagy örömeinkre elindult a busz a szálláshelyünk felé. Szerintem mindenki nevében mondhatom, hogy ez volt a legkimerítőbb, de egyben a legszebb nap is a hét során.

Pénteken és szombaton egész nap szabadprogramunk volt, strandoltunk, napoztunk. Voltak akik amerikai fociztak, mások röplabdáztak. Pénteken volt az "utolsó esténk", a szombati már inkább a pakolásról és a takarításról szólt.

Vasárnap korán keltünk és elhagytuk a házakat. A hazafele út gyorsabban és csendesebben telt el, filmeztünk és aludtunk.

Életre szóló emlékekkel és élményekkel tértünk haza! Felejthetetlen kirándulás volt!

Rácz Dorottya